

ἀμφοτέροις τοῖς συγγραφεῦσιν γίνεται λόγος περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ εἰδούς φοινίκων, τοῦ φοινίκου Δοῦμ τῶν Ἀράβων καὶ τοῦ Μαρᾶ τῶν ἀρχαίων Αἴγυπτίων.

Εἶτα δὲ πολὺς Maspero ὑποδάλλει ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐπιτελεσθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὅπο τῆς εἰς Κάιρον ἀποσταλεῖσης ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς ἔργων, ἐπιφυλασσόμενος νὰ καταστήσῃ γνωστὰ ἀργότερον τῇ Ἀκαδημίᾳ τὰ ὀνόματα σχεδιαγραφήματα, ἀτινα ἔχαραξεν δὲ τῆς ἀποστολῆς ἀρχιτέκτων κ. Boussac, ἀτινα ἔτυχον καὶ τρίτου βραβείου κατὰ τὴν τελευταίνην ἐν Παρισίοις ἔκθεσιν εἰκόνων (Salon) καὶ ἀτινα παριστάσι διαρρόοις ἀρχαίους τάφους. Η ἀποστολὴ δὲ αὕτη ἐδημοσίευσεν ἐπτὰ τεύχη ὑπομημάντων. Τεῦχος κειμένων ἐνέχει τὰ ἑπτά: τὸν *papyrus mathématique d'Akkhimim*, δὲν δὲ Ιούλιος Baillet ἵρικήνευσε καὶ ὑπεμνημάτισεν, ἀπόταπασμα τοῦ ἐλληνικοῦ κειμένου τοῦ βιβλίου τοῦ Ἐνώλιον τῶν λειψάνων τῶν ἀποκρύφων εὐαγγελίων καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ἀπέρ δὲ κ. Bouriaut ἀντέγραψε κατὰ τὴν ὁρθογραφίαν τοῦ γειρογάρφου. Η ἀραβικὴ ἀρχαιολογία ἀντεπροσωπεύθη δι' ὑπομημάτως τοῦ κ. Casanova περὶ τίνος ἀραβικῆς σφαίρας, περὶ τίνος ἀραβικῆς στήλης καὶ ιδίᾳ διὰ τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ κ. Bourgeois περὶ τῆς ἀραβικῆς τέχνης ἐν Αἴγυπτῳ. Ο κ. Maspero ἐλπίζει διτὶ δὲ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ θὰ ἔκτεινη τὰς ἐρεύνας αἱτησί καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ δὲς καὶ ἐν Αἴγυπτῳ. Ἐν ἄλλοις δὲ δὲ κ. Maspero ἀναγρέει τὰ λείψανα τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου τῆς Ἐφέσου, ἀτινα ὀφείλονται τῷ κ. Bouriaut. Ἀποπερατῶν δὲ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ δὲ πολὺς αἰγυπτιολόγος ἐπαινεῖ τὸν ζηλὸν τοῦ κ. Bouriaut, δὲ διηγέρει τὰς ἐργασίας τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς τοῦ Καΐρου.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ δὲ κ. Ιωσήφ Halevy ποιεῖται ἔναρξιν ἀναγνώσματος περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν λεγομένων τῶν Χιττιτῶν, δις προτιμῷ νὰ ὀνομάζῃ τῶν ἀνατολικῶν τῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ.

Ο πολὺς καὶ ἀκάματος καθηγητὴς τῆς Βιζαντινολογίας ἐν τῷ ἐν Μονάχῳ πανεπιστημίῳ Karl Krambacher ἀνέγνω τῷ 7 Μαΐου 1892 ἐν συνεδρίᾳ τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ φιλολογικοῦ τμήματος τῆς Βιωτικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν σπουδαϊστέτων πραγματείων, Stuflien zu den Legenden des H. Theodosios, ἡτις καὶ ἐδημοσίευθη ἐπ' ἐσχήτων ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ τμήματος, 1892, Heft II. Ο δεινὸς βιζαντινολόγος ἔρευνων 7 χειρόγραφ τῶν βιωγράφων Θεοδώρου καὶ Κυρίλλου τοῦ ἀγίου Θεοδοσίου εἰς τὰς τέως γενομένας ἀκδόσεις πλείστας καὶ ἐμβρεθεστάκτας ποιεῖται ἐν 158 σελίσι κριτικής παρατηρήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς γλώσσης ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις, καθίστησι δι' οὕτω τὸ πόνημα αὐτοῦ πολότιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν με-

λέτην τῆς καθηματιλημένης ἡμῶν γλώσσης, ἡτις ἀπό τινος χρόνου σπουδαίον μέλημα καὶ ὑποκείμενον ἐρεύνης παρὰ τοῖς Εὐφωπαῖς καὶ μάλιστα τοῖς Γερμανοῖς ἐγένετο, ἀνέγκη δὲ μεγάλη ἐκ τούτου ἀποβάνει ὅπως πρὸς συναντίληψιν αὔτῶν ἐν τῷ μογερῷ ἔργῳ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικὸς Σύλλογος ὃς τέχιον δημοσίευση ἦν ἔχει ἀποκειμένην γλώσσην ὅλην τοῦ Ζωγραφείου Δικηγορίου καὶ δι' ἀδρᾶς καὶ ἡγεμονικῆς ὑμολογουμένως διπτάχνης φιλομούσου καὶ φιλογενοῦς ἀνδρός, τοῦ Ζωγράφου, καθόστον μάλιστα ἡ ὅλη ἐστὶ τὸ πλείστον, ἐξ ὧν ἔχομεν πληροφοριῶν, ἐτοίμη.

* * *

Γνωστὸν ὅτι ὑπὸ τετραετίας περίπου ὑφίσταται ἐν Ἀμστελοδάμῳ τῆς Όλλανδίας Φιλοληγικὸς Σύλλογος σκοπὸν προτιθέμενος ιδίᾳ τὴν καταπολέμησιν τῆς κρητούστης, ὡς μὴ ὥφελεν, ἐν Εὐρώπῃ προφορᾶς τοῦ Ἡράκλου, προφορᾶς τῶν ἴππων καὶ τοῦ οὐ οὐ καὶ εἰς ὡς εὐρυῶς ἀπελκήθη ὑπὸ τοῦ κ. Engel, ἡς ἐπιφύλης ἀντιπρόσωπος διατελεῖ ὃν δὲ εἰνός τοῦ Δημοσθένους ἐκδότης καὶ τοῦσοφωτάκτου περὶ Ἀττικῆς ρήτορείας συγγράμματος κ. Φρειδερίκος Blaß, τὸ σπουδαιότατον τῶν ὑπέρ τῆς προφορᾶς τούτης ἐκδόντος ἔργον, ὅπερ δύω μέγρι τοῦδε ἔσχεν ἐκδόσεις, καὶ πρὸς ὃ ἀντέταξεν ὁ ἡμέτερος κ. Θ. Πηπαδημητρακόπουλος λίαν δεξιῶς τὴν Βάσανο τῶν περὶ τῆς ἐλληνικῆς προφορᾶς ἐ, απικτῶν ἀποδείξεων. Ήερὶ τοῦ ζητήματος τούτου προτιθέμεθα νὰ δημοσίευσωμεν ἐν ἐπομένοις τεύχεσιν ἀνεκδότους ἐπιστολιμαίκες διατριβῆς τοῦ ἀσιδίου Προκλέους Βκσιάδου, ἀποσταλείσας τῷ μακαρίτη ἐλληνιστή μαρκησίφ Quesn de Saint-Hilaire, αἰτησαμένῳ τὴν γνώμην τοῦ ὑμογενοῦς λογίου ἔτος πρὸς τοῦ θυνάτου αὐτοῦ.

Ο Σύλλογος λοιπὸν τοῦ Ἀμστελοδάμου ἐκδίδωσι καὶ περιοδικὸν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον μὲν Ἐλλάδα ἐνέχον δὲ διατριβής γεγραμμένας εἴτε ἐλληνιστί, εἴτε γαλλιστί, εἴτε γερμανιστί. Ἐν τῷ ἀριθμοθέντι τετάρτῳ τεύχει τοῦ Δ' ἐτούς δημοσίευεται ἐλληνιστί γεγραμμένος λόγος τοῦ ἐκαμάτου γραμματέως τοῦ Συλλόγου κ. H. C. Müller, ὑφηγητοῦ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Ἀμστελοδάμου, ἐπιγραφόμενος δὲ Ὁ Κάθητος καὶ ἡ κλασικὴ φιλολογία ἐν Ὁλλανδίᾳ. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου, δην προύτιθετο ν' ἀπαγγεῖλη ὁ εὐγενῆς Όλλανδός κατὰ τὴν πρὸ μικροῦ διατριβῆν αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις ἐνώπιον τῶν φιτητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου, ἀλλ' ὃν δὲν ἀπήγγειλεν ἐνεκκ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπουσίας τῶν πλείστων αὐτῶν, ἀποσπάμεν τὸν ἐπίλογον, ἐξ οὗ φινεροῦται τὸ ἐν ὅλῃ τῇ πραγματείᾳ ἐπιπνέον πνεύμα:

«Ἡ Ἑλλὰς ἔχει χρείαν εἰρήνης, ἔχει χρείαν παιδεύσεως καὶ ἀκαταπάυστου πνευματικῆς ἐξελίξεως. Οἱ προπτέτορες ὑμῶν ἡσαν μεγάλοι, πρέπει καὶ μείς νὰ γίνητε ἄνδρες τῶν καλῶν καὶ ὑψηλῶν ἰδεῶν, πρέπει νὰ ἡστε καὶ νὰ μείνητε τὸ ἔξοχως πε-

πολιτισμένον καὶ πεφωτισμένον ἔθνος ὡς εὐγραψιον.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ο κ. Lutz, περὶ σὸν πολλάκις ποιεῖται λόγον δὲ Renan ἐν τοῖς "Α πομή μονεύα στιν αὐτοῦ, ἔλαχεν ἐπιστολὴν τῆς γῆρας κυρίας Renan ἐν Quimper, ἀγγελλούσης αὐτῷ δὲ τὸ δούλιον τοῦ σύζυγος αὐτῆς κατέλιπε πολλὰ ἀνέκδοτα ἔργα, φιλολογικά, φιλοτερικά, ἴστορικά δὲ τὴν δημοσίευσιν ἐνεπιστεύσατο αὐτῇ κατὰ τὰς τελευταῖς αὐτοῦ στιγμάς, ἐντειλάμενος αὐτῇ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὰ ῥις ἀν ἐγκρίνη.

— Εγένετο ἐν Μαρβίτην ἡ ἔκρηξις τοῦ φιλολογικοῦ συνεδρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κανέδη. Συνεζητήθη ἡ βάσις διεθνοῦς νομοθετίκης κοινῆς ἐν Τσανίᾳ, Πορτογαλλίᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἀμερικανικαῖς δημοκρατίαις. ὁ δὲ κ. Silvela ὑπέβαλεν ἔκθεσιν περὶ τῆς φιλολογικῆς ἰδιοκτησίας, ἀποφανόμενος ὑπὲρ τῆς αὐθέντεως τῆς δικρανίκης τῶν δικαίωμάτων τῆς επειταρρέσεως καὶ τῆς ἀναδημοτιστέως ἐξαρίστει τῶν ἀρθρῶν τῶν ἑρμηνείῶν καὶ τῶν καινούργευστικῶν λόγων.

— Τὸ μέγχιον ἐν Ηαριστίοις βιβλιοπωλεῖται τοῦ Hachette ἐξέθηκε πρὸς πώλησιν τοὺς τελευταῖς τόμους τοῦ κ. Fustel de Coulanges, *Questions Historiques*. Οἱ τόμοι οἵτοι ἐνέχουσι τὰ ἔξτης: α') *De la manière d'écrire l'histoire en France et en Allemagne depuis cinquante ans*; β') *Le problème des origines de la Propriété Foncière*; γ') *Polybe ou la Grèce conquise par les Romains*; δ') *le manoir sur l'île de Chio*; ε') *seiprὸν καὶ ἄρθρα ἐν μέρει ἀνέκδοτα Questions Romaines*; στ') ἄρθρα γραφέντα τῷ 1870 καὶ 1871 περὶ τοῦ πολέμου καὶ συνενθέντα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Questions Contemporaines*. Οὔτω τὸ ἔργον τοῦ κ. Coulanges ἐξέθητη νῦν θλι., ἀποτελούμενον ἐκ τόμων δέκα, τῶν ἔξτης: α') *La Cité Antique*; β') *Les Institutions Politiques de l'ancienne France* (πλήρες ἐν δ.; τόμοις εἰς 8ον), γ') *τριῶν τόμων* (μεγάλων εἰς 8ον) *de Recherches et de Questions Historiques*. Διὸ ἀρτὶ ἐγένετο ἡ ἔκδοσις.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Διαφόρους ἀνακοινώσεις ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν σῆμασιν, ἀνακοινώσεις γενομένας τῇ ἐν Ηαριστίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν Επιστημῶν ὑπὸ διαφόρων σοφῶν καὶ ἐπὶ ζητημάτων ἀστερονομίδων, ὀπτικῶν, φυσικῶν καὶ ξυμικῶν. Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται ἔχουσιν ἐν συντόμῳ ὅδε:

Ο κ. Perrotin ἀνακοινοῦσται τῇ Ἀκαδημίᾳ τὰ περὶ τῶν πρώτων παρατηρήσεων τῶν ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Νικαίας ὑπὸ τοῦ Charlois διὰ τῆς φωτογραφίας ἀνακαλυψθέντων ἔσχάτως τειλῶν νέων πλανητῶν. Ο κ. Perrotin ἀναφέρει δὲ τὸ ἀπὸ τῆς 31)12 θεοτυμβίου ἐ. Ἑ. μέραι τῶν τειλῶν ἡμερῶν τοῦ ὀκτωβρίου, δὲ κ. Charlois κατέθεσε νὰ λάθῃ ὀκτὼ διακεκριμένα φωτογραφικά ἔκτυπα, ὃν ἔκαστον παριστῇ τετράγωνον ἔχον ὡς πλανῆταν 11° τοῦ οὐρανοῦ περίπου. Πολλὰ τῶν ἔκτυπων τούτων περιλαμβάνουσιν ἀπὸ 8000 μέραις 9000 ἀστέρων ἔκαστον, ἐάν δὲ τελθεῖν ἐφεξῆς ὅστε νὰ παριστᾶσι ζώνην τοῦ οὐρανοῦ συνεχῆ, τὰ ὀκτὼ ταῦτα ἔκτυπα, τιθέμενα κατὰ

μῆκος τῆς ἑκλειπτικῆς, συμπληροῦσι οὐράνιον ζῶντον γύνιους 80° καὶ ὑψους 10°. Διὰ τρισδιάστατῆς μελέτης τῶν ἔκτυπων τούτων δὲ Charlois ἀνεκάλυψε τὴν ὑπαρξίαν τῶν περὶ δὲ λόγος τειλῶν νέων πλανητῶν.

Ο κ. Perrotin ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ δὲ ἐνεκπατίσας ἀσφαλείας, τῆς ταχύτητος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν φωτογραφικῶν ἔργων, τῆς εύκολίας μεθ' ἣς δυνάμεια διὰ αὐτῆς ν' ἀνεύρωμεν πλανήτην ἀπωλεσθέντα ἢ πλανήτην, οὕτων τὰ στοιχεῖα είναι ἀδέδαπτα, ἢ μέθοδος αὐτὴν προσθέσται νὰ ἀντικαταστήσῃ τινὰς τῶν τέσσερες ἐν καταστάσει προσδιογιμών τῆς θέσεως τῶν ἀστέρων διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ. Ήν συνέβη δέ, τὸ μῆλλον ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα τῆς εἰσεγγόνης τῆς φωτογραφίας εἰς τὸν ἀστερονομικὸν τούτον κλάδον, θὰ είναι η ἐντὸς δόλιγου κρόνου γνῶσις τοῦ πιθανοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηδέδον πλανητῶν καὶ τοῦ τείσπου τῆς διασπορᾶς αὐτῶν κατὰ διαστήματα, ὥπερ, ἀνευ αὐτῆς, ἐπὶ μακρῷ ἔτη θὰ παρέμενεν ἀγνωστον.

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Lieck Ἀστεροσκοπείου πρὸς τὸν κ. Flammarion διαβιβωθέν ὑπὸ αὐτοῦ τῆς Ἀκαδημίας, ἐπιβεβαιοῦ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πλέμπτου δορυφόρου τοῦ Διός. δορυφόρου τοῦ 13ου μηνὸς, ὃρατοῦ μόνον κατὰ τὰς ἀπὸ τοῦ πλανήτου μαγιστρες ἀπομακρύνθεις αὐτοῦ.

Ο κ. Tisserand παρουσιάζει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τεχνικῶτατον ἡλιακὸν ὡρολόγιον, ἐπινοηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Charles Chamberland. Τὸ ὡρολόγιον τοῦτο διεκπένει τὸν ἡλιακὸν ἀληθινὸν κρόνον, διτες, ὡς γνωστόν, διαθέσει κατὰ τὶς μέσους κρόνους, διέτι η διάσημα τῆς ἡλιακῆς ἡμέρας δὲν είναι η αὐτὴ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους, ἐνεκπατίσας τὸν μηνὸν τὸν ἑλλασσόνος ἀποστάσεως τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς ἐντεῦθεν ταχυτέρας (κατὰ τὸ περιηλιον) η βεαδυτέρας (κατὰ τὸ ἀφηλίον) ταχύτητος τῆς Γῆς ἐν τῷ τροχιῷ αὐτῆς. Ο κατασκευαστὴς προσδέπτεσεν εἰς τὴν πλάκα τοῦ ὡρολογίου τούτου πίνακα περιέχοντα διὰ τὴν 1, 6, 11, 16, 21 καὶ 26ην ἐκάστου μηνός, τὸν ἀριθμὸν τῶν λεπτῶν, ἀτινα πρέπει νὰ προστεθῶσιν η ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἡλιακοῦ κρόνου πρὸς εὔγεσιν τοῦ μέσου. Ηλιὸν τούτου διὰ τοῦ μηχανήματος τοῦ Chamberland ἐπιτυγχάνεται: 1) ὁ προσδιογιμών τοῦ μεσημβρινοῦ οἰουδάτινος τόπου· 2) ὁ προσδανατολισμὸς τοῦ ὡρολογίου βοηθείᾳ τοῦ κρόνου σιδηροδρομικοῦ τίνος σταθμοῦ· 3) ἡ λίαν εὐχρηστής κατανόησις τοῦ φαινομένου τῆς ἀνιστήτος τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν.

Ο κ. Becquerel παρουσιάζει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἐκ μέρους τοῦ Charles Henry, δργανον προσωρινόν πρὸς μέτρησιν ἀσθενετάτων φωτεινῶν ἐντιλέσθων καὶ στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς ἀξισθενίσεως τοῦ φωτὸς τοῦ φωτοφορίζοντος θειούχου τευδαργύρου. Ο Charles Henry κατέθεσε διὰ τοῦ ὁργάνου τούτου νὰ μετρηθῇ τὸ διαικεκριμένον φόρος τῶν ἀστέρων κατὰ τὰν ὧδαιαν νύκταν τοῦ αὐγούσθου: εὐφεύσει δὲ ὅτι τὸ φόρος τοῦτο παράγει ἐπὶ τοῦ διαιφράγματος τοῦ φωτομέτρου αὐτοῦ τὴν αὐτὴν φωτεινήν ἐντύπωσιν δύνην καὶ ἔν τηρούσιν εὐειδόκυμενον εἰς ἀπόστασιν 41 μέτρων.

Ο λοχαγὸς τοῦ ιππικοῦ καὶ καθηγητὴς τῆς ὁρ-